

Μανώλης Μπικιάκης - Ο Έλληνας καταδρομέας που συνέτριψε μόνος του 6 τανκς και 1 τάγμα Τούρκων στην Κύπρο

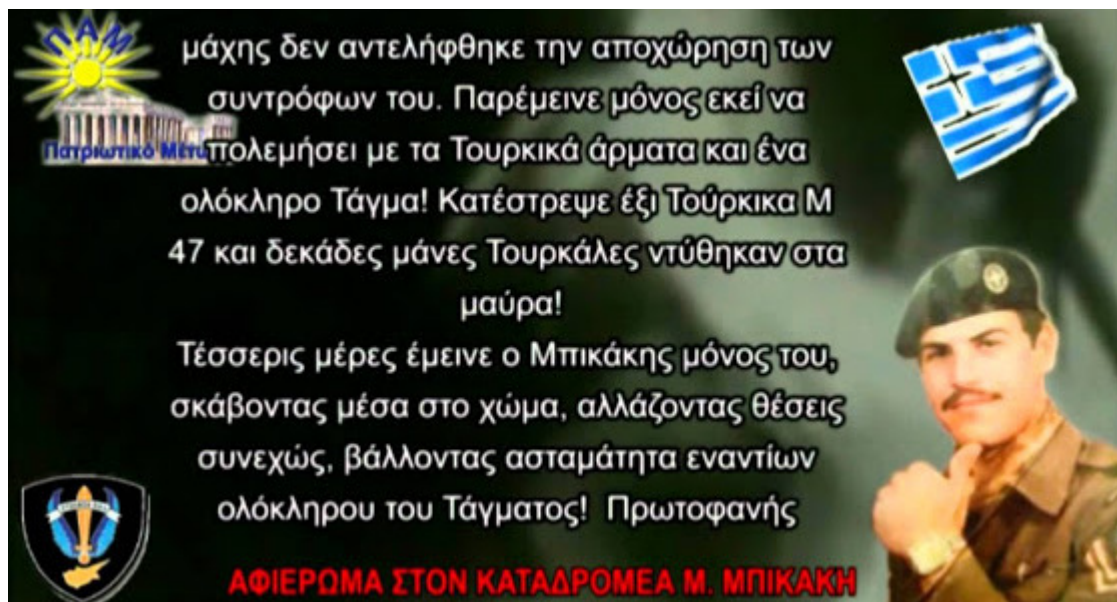

Η άγνωστη ιστορία του, από τότε που

δημοσιεύτηκε κυρίως στο διαδίκτυο, κάνει τους Έλληνες που νοιάζονται να ριγούν από συγκίνηση, μα και να σφίγγουν τα δόντια από αγανάκτηση!

Όμως ένα είναι βέβαιο. Καθένας που θα διαβάσει για τούτο το παλικάρι, θα νιώσει πως δίκαια του αξίζει μια θέση δίπλα στους μεγαλύτερους ήρωες του Ελληνισμού! Και καθένας θα θελήσει να γίνει «Μπικιάκης» σαν έρθει η ώρα να ξοφλήσει η Ελλάδα τους λογαριασμούς της με τους παρανοϊκούς Στρατηγούς της Τουρκίας, που κρατώντας σε στρατιωτική κατοχή τη μισή σχεδόν Κύπρο για 35 ολόκληρα χρόνια και παραβιάζοντας σχεδόν καθημερινά την Ελλάδα, παραβιάζουν την Ειρήνη, αλλά και την υπομονή του Θεού, που θα αποδώσει κάποτε Δικαιοσύνη.

Καταγραφή327

ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΑΣ ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΙΚΑΚΗΣ

Ο Έλληνας «Ράμπο»

«...Η προδοσία της Κύπρου βρίσκεται σε εξέλιξη, ο Αττίλας προχωρά και οι Καταδρομείς βρίσκονται στην Μεγαλόνησο να υπερασπιστούν τα πάτρια εδάφη. Ανάμεσα σ' αυτούς ένας απόγονος των Μινωιτών τοξοτών, του Δασκαλογιάννη, του Γιαμπουδάκη, ο καταγόμενος από το χωριό Ασή Γωνιά, στα σύνορα Ρεθύμνου - Χανίων, καταδρομέας Μπικάκης, μια ηρωική μορφή των μαχών, ανάμεσα σε όλες τις άλλες των Ελλήνων πολεμιστών της Α΄ Μοίρας της ΕΛΔΥΚ και των Κυπρίων καταδρομέων.

Η μοίρα χωρίζεται σε ζευγάρια έχοντας βαρύ οπλισμό, μερικά οπλοπολυβόλα και ΠΑΟ. Σε ένα από αυτά ο Μπικάκης μαζί με τον έτερο κρητικό Μπιχανάκη καλούνται να υπερασπιστούν την περιοχή αριστερά της αντιπροσωπίας της "Ford", γνωστό ως ανώνυμο λόφο αφού οι Τούρκοι προωθούνται στα προάστια της Λευκωσίας. Ο Μπιχανάκης μεταφέρει και εναποθέτει 8 βλήματα ΠΑΟ και ο Μπικάκης με το ΠΑΟ του παρατηρεί τον χώρο και το πεδίο βολής που του έδινε.

Υπό συνεχή βροχή από όλμους των 4,2 χιλιοστών των Τούρκων, ο Μπικάκης μετακινείται προς άλλο σημείο, πιστεύοντας ότι ο Μπιχανάκης τον είχε αντιληφθεί, όμως απορροφημένος από την μεταφορά των βλημάτων, δεν είδε την μετακίνηση του Μπικάκη και αμέσως άρχισε να τον καλεί χωρίς να λαμβάνει απάντηση. Γύρισε πίσω και ανάφερε την απώλεια του συντρόφου του. Όμως ο Μπικάκης ζει και με την σειρά του ψάχνει τον σύντροφο του, νομίζοντας ότι σκοτώθηκε. Δεν παίρνει απάντηση, αφού το μόνο που ακούει είναι οι εκρήξεις από τους όλμους των Τούρκων!

Παρόλο που γνωρίζει ότι είναι μόνος, δεν λιποψυχεί αλλά μένει στη θέση του, ακολουθώντας τις εντολές που είχε. Μία ανεπανάληπτη και ανορθόδοξη αναμέτρηση ανάμεσα στον ΑΝΘΡΩΠΟ και στις μηχανές. Τοποθετεί το βλήμα, φέρνει το ΠΑΟ στον ωμό του και το μάτι του στην διόπτρα. Έρχονται 6 άρματα M-48-A2 και πίσω τους ένα Τουρκικό Τάγμα Πεζικού! Στα 300 μέτρα εγκλωβίζει το 1ο άρμα και στα 270 μέτρα το κάνει παλιοσίδερα, αναγκάζοντας τα δυο άτομα του πληρώματος να το εγκαταλείψουν! Αλλάζει θέση, εγκλωβίζει το 2ο άρμα και το τυλίγει στις φλόγες χωρίς να γλιτώσει κανείς!

Στα 200 μέτρα καταστρέφει και το 3ο άρμα, ενώ οι Τούρκοι τον ψάχνουν σαν τρελοί, αλλάζει θέση και καταστρέφει και το 4ο μην αφήνοντας κανένα ζωντανό!!! Τα δυο εναπομείναντα άρματα φοβούνται και κρύβονται, όμως το 5ο κάνει το λάθος και εμφανίζεταιιδίνοντας την ευκαιρία στο Μπικάκη να το στείλει από εκεί που ήρθε! Το 6ο και τελευταίο οπισθοχωρεί ελπίζοντας ότι θα γλιτώσει 700 μέτρα μακριά από τον Μπικάκη, αυτός όμως το καταστρέφει και αυτό! Τα πληρώματά τους, που μέρες πριν έκαιγαν άμαχους, γυναίκες, ιερείς και παιδιά, κήκαν σε λίγα λεπτά από τον μοναχικό Κρητικό εκδικητή! Θαρρείς κι ήταν ένα μακάβριο παιγνίδι θανάτου, που από Θεία θέληση έπρεπε να το κερδίσει ο Άνθρωπος...

Οι Τούρκοι πεζικάριοι βλέποντας το θάνατο μπροστά τους τρέχουν να καλυφθούν στη σχολή Γρηγορίου. Τα δυο εναπομείναντα βλήματα του Μπικάκη ρίχνονται στο ισόγειο και στον δεύτερο όροφο του κτιρίου! Ποσά πτώματα μέτρησαν οι Τούρκοι στο κτίριο δεν μαθεύτηκε ποτέ... Παρέμεινε τέσσερις μέρες χωρίς τροφή, πολεμώντας με ένα πολυβόλο, που βρήκε πεταμένο στον διπλανό λόφο και έχοντας δίπλα του τη φωτογραφία της Ελένης που τον περίμενε στη Κρήτη!.

Ο Καταδρομέας Μπικάκης (όπως και κανένας άλλος Αξιωματικός ή οπλίτης από όσους έλαβαν μέρος στην άνιση τούτη Μάχη) δεν έλαβε ποτέ κάποια ηθική αμοιβή ή έπαινο! Η πρόταση του Διοικητού του, για άμεση απονομή του Χρυσού Αριστείου Ανδρείας, έμεινε για πάντα στα συρτάρια των “ΗΓΕΤΩΝ”. Από ένοχη σιωπή; Από ντροπή; Από προκατάληψη; Κανένας ποτέ δεν έμαθε...

Όταν απολύθηκε από το Στρατό, εργάστηκε σαν οικοδόμος. Έκανε οικογένεια και παιδιά. Άφησε την τελευταία του πνοή σε τροχαίο ατύχημα το 1994, στην εθνική οδό Αθηνών Πατρών, φεύγοντας από τη ζωή - όπως κι άλλοι μαχητές Καταδρομείς, Ελδουκάριοι και κυβερνήτες των Νοράτλας - με την πίκρα της μη αναγνώρισης... Τιμήθηκε μετά θάνατον από την Λέσχη Καταδρομέων Ημαθίας. Η τιμητική πλακέτα απεστάλη από τον - εν ζωή τότε - Πρόεδρο της Λέσχης Δρούγκα Στέφανο, στους Γονείς του στην Κρήτη...

Κανένας Δάσκαλος ή ιστορικός δεν μίλησε ποτέ στους μαθητές του γι αυτόν... Κανένας ποιητής δεν αφιέρωσε λίγη απ τη σοφία του για κάποιες αράδες από λέξεις...έστω για ένα τραγούδι. Σε ολόκληρη την Ελλάδα, μήτε στην ιδιαίτερη πατρίδα του την Κρήτη, δεν υπήρξε ποτέ κάποιος δρόμος που να χωρέσει το όνομά του...»

Εμμανουήλ Μπικάκης, ένας μεγάλος, σύγχρονος εθνικός Ήρωας Πολέμου, που κρύψανε οι άνανδροι, για να μην φαίνεται τόσο ανυπόφορη η ανανδρία τους...

Πηγές: [mwlonlave -rodosreport.gr](http://mwlonlave-rodosreport.gr)